

Thư Gửi Các Bạn Mình – Số 39

Các Bạn Mình thân mến,

Đối với người Việt Nam, mỗi năm chúng ta được đứng trước hai bực thềm. Bực thềm thứ nhất nằm ngay trước năm mới dương lịch, còn gọi là tết Tây. Mà ở bên cái xứ Cờ Bông này, thiên hạ vẫn cứ gọi là tết Tây, không ai gọi là tết Mỹ hay tết Cờ Bông bao giờ. Bực thềm thứ hai nằm ngay trước năm mới âm lịch, có người gọi là tết Ta. Với người Mỹ và nhiều quốc gia khác, thiên hạ gọi tết âm lịch là tết Tàu “China New Year”. Mình không thích gọi “China

New Year” vì không muốn bị thiên hạ đồng hóa người Việt Nam với người Tàu. Xin mở ngoặc: mình không muốn viết hoa chữ tàu nhưng nếu viết tàu “không hoa” thì e Các Bạn Mình tưởng mình đang nói đến tàu bò tàu bay tàu lửa hoặc tàu vị yếu...e không tiện...

Sắp bước qua thềm 2020 nghĩ lui nghĩ tới chẳng có đề tài gì để viết cho Các Bạn Mình đọc giải khuây nên điều gì hiện ra trong đầu lúc này thì mình viết...dĩ nhiên chẳng ra đâu vào đâu... Mong Các Bạn Mình thông cảm.

Buổi sáng sớm, Các Bạn Mình hãy ngồi trước tách cà phê nóng để nhớ lại đi. Có phải là tất cả chúng mình đã sống hai thế kỷ không? Đúng quá đi chớ! Đa số Các Bạn Mình sinh ra vào khoảng giữa thế kỷ 20, nay thêm 20 năm (và còn tiếp) của thế kỷ 21 thì có phải chúng ta đã thò chân qua thế kỷ 21 này đã được một phần năm (1/5) rồi không? Tất cả ngoài cái tuổi “thất thập” rồi còn gì, sắp đụng tới con số 80. Bảy mươi hay tám mươi năm đều là con số tuyệt vời. Tuyệt vời ở đây mình muốn nói với tất cả những “khổ đau” lẫn “hạnh phúc” mà Các Bạn Mình đã hưởng. Nếu Các Bạn Mình mà cứ đòi hưởng “Hạnh Phúc” hết thì kể ra cũng hơi tham lam. Vì nếu vậy thì ai sẽ là những người phải ôm hộ cái “khổ đau” của Các Bạn đây? Thôi thì...có vui thì cũng phải có buồn (ít nhiều tùy hỉ...) để cân cân “vui buồn” được thăng bằng...Buồn dài buồn lâu thì cái mặt lúc nào cũng héo hắt như chiếc lá mùa đông sắp rụng,

chán lắm! Nếu suốt ngày thâu đêm Các Bạn cứ vui cười mãi trước mọi sự việc thì e rằng thiên hạ sẽ cho là “có vấn đề”.

Các Bạn Mình thân mến,

Đạo còn ở Việt Nam dưới cái tên nước “cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam” mình đã có ba điều ước. Ba điều ước này không chỉ nằm ở trong đầu không thôi mà mình cũng có nói ra cho một người biết vì không sợ “tai vách mạch rừng”. Người đó không ai xa lạ chính là bà vợ “đáng tin” suốt đời của mình. Ở chung cùng nhà còn có thêm mấy trụ con nhưng những chuyện thuộc loại “bí mật” thì chẳng bao giờ dám thổ lộ hay sơ hở để cho chúng nghe chúng biết. Ở nước Việt Nam xã hội chủ nghĩa hai chữ “Tự Do” được vinh danh và trân quý lắm được ghi trong hiến pháp và đầy dẫy trong mọi văn kiện, nghị quyết, quyết nghị...của nhà nước. Đối với dân Việt Nam hơn 90 triệu cái đầu, không biết có bao nhiêu người đã đọc bản hiến pháp Việt Nam. Trên thực tế, thiên hạ chẳng cần đọc hiến pháp làm gì mà chỉ cần bước ra khỏi nhà là thấy ngay hai chữ “tự do” treo đầy phố đầy nhà, gầm cầu, nhà vệ sinh...với câu: “không có gì quý hơn độc lập tự do”. Cho nên khi mình muốn “phát biểu linh tinh” điều gì thì cũng phải tránh để đừng để cho lũ con nghe được, vì lỡ chúng đại mồm đại miệng mà nói cho bạn bè nhí của chúng biết thì có ngày cũng bị kết tội lạm dụng quyền tự do để phát biểu linh tinh có hại cho công cuộc xây dựng xã hội chủ nghĩa... Ghê gớm thế đấy!

Sau những lần đi để “tìm đường cứu nước” thất bại, có một đêm nhân lúc “Trăng Tàn Trên Hè Phố” cùng lúc “Trăng Tàn bến Ngự”, mấy đứa con đã ngáy ro ro trên gác xép, mình mới thổ thề với bà vợ đáng tin những gì mình mơ ước. Không nhiều. Chỉ có ba điều thôi. **Thứ nhất:** Được ra khỏi Việt Nam để sống đời Tự Do. **Thứ hai:** Mong cho chế độ xã nghĩa bị sụp đổ. **Thứ ba:** Được sống tới ngày đầu tiên của thế kỷ thứ 21.

Và cuối cùng, thú thật với Các Bạn Mình, mình đã gần toại nguyện cả ba điều mơ ước. Này nhé! **Thứ nhất,** mình đã được sống một cách Tự Do với đầy đủ ý nghĩa của nó từ ngày được đặt chân lên xứ Cờ Bông này. **Thứ hai:** mình đã chứng kiến chế độ xã nghĩa đã bị sụp đổ ở Liên Xô và Đông Âu. Ước mơ này chưa hoàn tất. **Thứ ba:** Mình đã được sống với ngày đầu tiên của thế kỷ thứ

21. Chẳng những thế, mình đang sắp sửa bước sang năm thứ 20 của thế kỷ 21 – năm 2020. Mình nghĩ rằng: hầu hết Các Bạn Mình đều có ít nhất là ba “điều ước” như mình và Các Bạn cũng đã đạt được. Chỉ còn thiếu một chút xíu nữa thôi. Đó là sự “xum bà chè” của mấy nước cộng sản còn lại, trong đó có Việt Nam. Dĩ nhiên “mơ ước” nhiều khi cũng chỉ là “ước mơ” thôi nhưng trên cõi đời (còn gọi là cõi ta bà) có những chuyện “lớn” xảy ra mà chính mình không ngờ đến được, chẳng hạn như nếu không có chương trình nhận người tị nạn thời thập niên 90 của chính phủ Cờ Bông thì có lẽ mình đã xanh mướt xanh mả từ lâu, còn đâu nữa để mà thò cái chân sang tận thế kỷ thứ 21 hoặc sắp chứng kiến cảnh “xum bà chè” của vài nước cộng sản còn lại trên thế gian này!

Các Bạn Mình Thân Mến,

Nói đến năm 2020 không thể không nhắc đến chuyện nước Việt Nam ta. Đã gần ba thập niên nay Các Bạn Mình nếu thỉnh thoảng đọc những tin tức về quê nhà, chắc cũng đã nghe đến mấy chữ “mật ước Thành Đô”. Trước hết xin nói rõ “Thành Đô” ở đây không phải là “Đô Thành Sài Gòn” ngày nào của Các Bạn mà nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ có viết bài hát “Nhớ Thành Đô” với câu mở đầu khá lãng mạn ... *“Tôi xa đô thành một đêm trăng mờ mờ. Tuy ra đi rồi mà vẫn nhớ vẫn thương... hình bóng ấy người em thơ đang từng giờ đợi chờ...”*. “Thành Đô” trong cái gọi là “mật ước Thành Đô” nó nằm ở tận tỉnh Tứ Xuyên bên Tàu, nơi đó vào năm 1990 các tay chuyên nghề “bán nước” là Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười, Phạm Văn Đồng đã cùng với hai lão nòi Hán là Giang Trạch Dân và Lý Bằng đồng ký vào “mật ước” để giao Việt Nam cho Tàu vào năm 2020. Ba thập niên nay thiên hạ tốn rất nhiều giấy mực và nước bọt để bàn cãi và chưa ai thấy được cái “mật ước” nó tròn tròn méo méo hay vuông vuông thế nào; có kẻ bảo có “mật ước Thành Đô”, có người thì bảo không có “mật ước Thành Đô”. Nhưng nhìn vào thực trạng hiện nay thì kẻ mù cũng thấy được là Việt Nam đã bị xâm lăng mà không có một tiếng súng nổ. Các Bạn Mình dư biết những gì đã xảy ra ở Việt Nam rồi, mình không dám lạm bàn thêm vì sợ Các Bạn Mình phán “biết rồi khổ lắm nói mãi...”.

Nói đến năm 2020 mà không đề cập đến việc bầu cử ở cái xứ Cờ Bông là điều sơ xuất. Chưa tới mùa tranh cử chính thức mà đã hơn ba năm nay, những cuộc đấu đá lẫn nhau trên chính trường Mỹ đã trình cho thiên hạ thấy nhiều điều hết sức lạ lùng. Có hai mặt trận.

Mặt trận thứ nhất khởi đầu gồm 28 ứng cử viên của đảng Dân Chủ tổ chức đấu đá với nhau trong nhiều vòng loại để giành phần được đảng đề cử đi goánh nhau với ông tông tông Đỗ Nam Trâm (Donald Trump). Sau chưa đầy một năm thì một số ứng cử viên tự thấy mình không có xơ múi gì nữa nên đã tự động tuyên bố “em xin rút lui”, trong đó có anh chàng mồm hô của xứ cao bồi tên là Bé To O Ruốc (Beto O’ Rourke). Mình còn nhớ lúc ra tranh chức thượng nghị sĩ năm 2018 anh chàng này bỏ tiền thuê chạy một câu như thế này trên tivi mong giật phiếu của mấy trụ là thân nhân bà con chú bác cô dì của di dân bất hợp pháp “*trải thảm đỏ đón di dân bất hợp pháp...*”. Lúc tranh luận với các ứng viên Dân chủ chàng ta chỉ nói mấy câu tiếng Mễ để nhằm kiếm phiếu của các cậu vợ gốc Trung Nam Mỹ chứ chẳng thấy có chính sách đường lối gì ráo trọi. Rẻ tiền! Các ông các bà ứng cử viên Dân Chủ từ già đến trẻ đều nói năng và quảng cáo cho các chương trình chính sách của mình sặc mùi “xã nghĩa” mà một số không nhỏ dân Cờ Bông, đặc biệt là đám trẻ không thực sự hiểu “xã nghĩa” là cái chi chi nên nghe mấy trụ Dân chủ hùng hồn nói thì rất khoái lỗ nhĩ ví như đi học đại học không tốn tiền, khám bệnh mua thuốc không tốn tiền, nhà ở không tốn tiền vân vân và vân vân...nhiều lắm...và đúng là một thiên đàng được vẽ trên giấy. Chắc Các Bạn Mình còn nhớ, lúc mấy anh dép gâu (râu – tôi người Miền Nam, nói nhịu) chiếm Miền Nam thì rất nhiều đồng bào ta “hồ hởi phấn khởi” lắm...thế nhưng chỉ vài tháng, thậm chí chỉ vài tuần thì “vỡ mộng”. Bị đấu tố. Bị cướp của. Bị tù tội...rồi vượt biên trốn ra cái gọi là “thiên đàng vẽ trên giấy” ...

Có ba ứng viên dẫn đầu bên Dân chủ là Cự ngại ngủ Joe Biden, cụ bà có máu da đỏ 0.001 % Elizabeth Warren và cụ ông xã nghĩa từ đần đến chần Bernie Sanders. Mới đây có thêm tay tài phiệt Michael Bloomberg nhảy ra với số bạc kếch xù năm sáu chục tỉ hồng đốt cháy mít tờ tông tông. Lại có một anh Ba Tàu muốn lán cha hơn 300 triệu dân Cờ Bông. Bảo đảm với Các Bạn Mình, gã Andrew Yang này mà đắc cử thì sẽ mở toang thập bề biên giới cho dân

Hán tràn vào nước Cờ Bông. Mình nghĩ, chẳng biết đúng hay sai, gã này là một trong số 1000 tài năng của đại quốc Hán tộc đấy! Nếu theo dõi báo chí, truyền thanh, truyền hình bấy lâu nay thì Các Bạn Mình chắc biết màn lưới giăng điệt của nòi Hán ở khắp hang cùng ngõ hẻm trên xứ Cờ Bông trong mọi lãnh vực. Sơ sơ, nơi thành phố mình đang cư ngụ đã có sươg sươg chín trụ Hán gian chui vào ăn cắp những sáng chế, tài liệu về y khoa tại bệnh viện ung thư MD Anderson. Mình có dịp vào bệnh viện này nhiều lần để chăm nuôi người thân và có mấy lần lân la hỏi mấy cô y tá (Registered Nurse) thì các cô đều nói đúng như vậy. Dĩ nhiên là mấy tên Hán gian này đã bị tống cổ khỏi chỗ làm. Mình không biết chúng có bị truy tố hay chưa. Tóm lại, bất cứ ông bà nào trong đám ứng cử viên này mà đắc cử tông tông thì cá nhân mình phải đi tìm đường chạy trốn thôi. Các Bạn Mình thì sao mình không biết. Các ứng viên của đảng Dân chủ còn phải đấu đá nhiều phen nữa mới tìm ra được người đại diện cho đảng Con Lừa để ra chạy đua với mít tờ Trâm.

Mặt trận thứ hai: Là mặt trận do do nữ tướng dày dạn trên chính trường Nancy Pelosi lãnh đạo cùng sự hợp sức của các hạ bộ (viết cho đúng: bộ hạ) Adam Schiff và Jerry Nadler điều khiển hai cánh quân được gọi là biệt đội “táo bình” và “táp phu”. Họ tuyển mộ một lực lượng hùng hậu tay sai chuyên nghiệp lẫn không chuyên nghiệp đánh tứ bề tám hướng khiến ngài tông tông choáng váng mặt mày trong ba năm liền tù tì kể từ ngày mới đặt móng ngòì trên ghế tông tông. Trước đó đã có một mặt trận do viên công tố đặc biệt có cái mặt dài như mặt tài tử người Tây Fernandel mà người hâm mộ ciné thời thập niên 50 của thế kỷ trước gọi là Fernandel mặt ngựa, Đó là kỹ sĩ Robert Muller đã goánh trong hơn hai năm và tiêu hơn 30 triệu tiền thuế của dân

nhưng cuối cùng vẫn chưa thấy đụng được mấy cái lông mày của Kim Mao Sư Vương Đỗ Nam Trâm. Mặt trận thứ hai mở ra là do tập đoàn dân chủ tại viện phía dưới (hay hạ viện cũng thế) lấy thịt đè người đã nghe một gã mắc gió nào đó ở trong bụi thối còi te te te phát ra tín hiệu rằng...tui nghe từ ông này qua bà nọ đến mục kia nói rằng ông tông tông xứ Cờ Bông yêu cầu ông tông tông xứ U Cờ Rai Na điều tra cha con ông Biden ngái ngủ. Thế là Adam Schiff tự biên tự diễn với lắm chiêu thức lạ đời từ trước tới nay xứ Cờ Bông chưa hề xảy ra. Sau đó Schiff bàn giao cho người lùn mặt ngắn (trái với me xứ Muller) Nadler đánh tiếp, cũng dựa trên tinh thần “lấy thịt đè người” và chẳng có có nhân chứng vật chứng chi cả. Mình lạm nghĩ: ngồi xem mấy phiên xét xử của cánh Dân chủ sao mà giống những phiên xét xử của cái gọi là “tòa án nhân dân” bên xứ “xã hội chủ nghĩa” ở quê nhà ta vậy!

VS

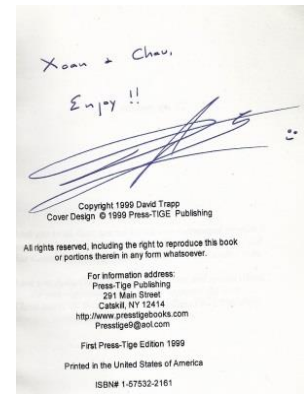
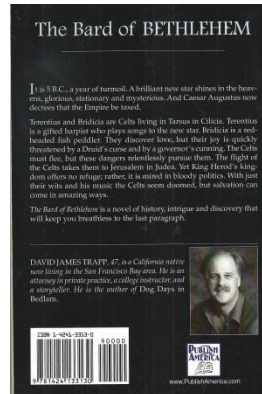
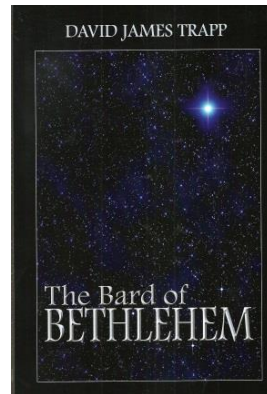
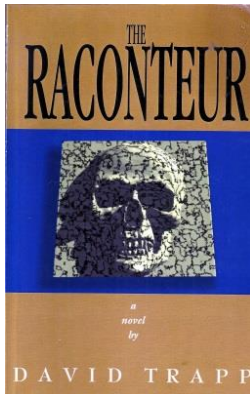

Các Bạn Mình thân mến,

Có lẽ dạo này Các Bạn nghĩ rằng mình bày đặt gửi nhiều tin tức lên diễn đàn có nội dung “chính chị chính em” khiến Các Bạn đọc mệt nghỉ. Lại có nhiều bạn không thèm đọc. Không sao đâu “no star where”. Mình sống ở xứ Cờ Bông này đã gần 30 năm, tuy đủ ăn đủ mặc và hưởng đủ quyền lợi của một kẻ tị nạn (nói rõ: tị nạn cộng sản) ngay ngày đầu đặt chân tới xứ Cờ Bông nhưng mình không quan tâm nhiều đến những sinh hoạt chính trị của xứ này vì thấy yên thân rồi. Nhưng gần hai năm nay thấy lắm chuyện bất bình nên mới theo dõi và tìm hiểu. Thấy tông tông xứ Cờ Bông bị “bè hội đồng” một cách vô cớ mặc dầu ông ta đã làm nhiều điều lợi cho đất nước Cờ Bông. Chuyện mà mình khoái nhất là ông ta đã hiểu âm mưu xảo quyệt của nòi Hán muốn thống trị cả toàn thế giới chỉ trong vòng vài thập niên nữa và chúng đã hành động trong gần 40 năm qua với những hành vi ăn cắp, lấn chiếm mua chuộc khắp nơi. Nòi Hán là kẻ thù không đội trời chung với dân tộc Việt Nam. Trên một ngàn năm chúng đô hộ nước ta chắc Các Bạn không thể nào quên những bài học lịch sử của thời tiểu học và trung học ngày nào...

Mình chẳng phải Cộng Hòa hay Dân Chủ nhưng thấy ông Trump quyết hạ nòi Hán gian là mình ủng hộ. Chỉ đơn giản vậy thôi. Ông Trump ăn nói hồ đồ, bậm trợn, trước sau bất nhất.... Chuyện đó không sai. Mình chưa thấy ông Trump làm điều gì có hại cho nước Cờ Bông mà trái lại ông đã đem lại nhiều lợi lộc cho nước Cờ Bông này. Đánh sập nòi Hán gian thì Việt Nam mới hy vọng không bị bọn Hán nuốt chửng. Năm ngoái (2018) mình có dịp sang California và có cơ hội gặp một số bạn, mình có hỏi các anh chị đó là năm 2020 sẽ bầu cho ai làm tổng thống. Các Bạn được hỏi đều trả lời là sẽ bầu cho Dân chủ hoặc chưa có quyết định. Mình hỏi tại sao thì Các Bạn đều bảo rằng ông Trump ăn nói khó nghe, bất nhất.. Mình đồng ý với Các Bạn ấy nhưng rồi mình giải thích cặn kẽ về sách lược của ông Trump theo mình hiểu, thì tất cả Các Bạn đều đồng ý với mình là giúp ông Trump đắc cử năm 2020. Tháng 9 vừa rồi mình lái xe chở hai bạn từ Việt Nam sang lên Dallas để thăm bạn và thầy cô xưa dạy ở trường Bùi Thị Xuân thì trường hợp tương tự như trên cũng đã xảy ra. Lại có một chị bạn ở Oregon có chồng là một nhà văn Mỹ, tên anh là David James Trapp, chị theo Dân chủ, anh theo Cộng hòa. Sau khi mình nói chuyện thì chị đồng ý sẽ bỏ phiếu cho mít tờ Trâm vào năm 2020. Anh

chồng hiểu chuyện, bèn gửi tặng mình hai cuốn truyện do anh viết. Những khuyết điểm của ông Trump là có thật và sách lược của ông Trump cũng đã là điều thật sự đang diễn ra có lợi cho Việt Nam. Cá nhân mình chọn sách lược của ông Trump mà mục tiêu cuối cùng là đánh sập nòi Hán. Đây là cái nhìn trong tầm “hạn hẹp” của mình.

Các Bạn Mình thân mến,

Thú thật là mình chẳng rành chuyện “chính chị chính em” đâu. Thư này lạm bàn đôi điều mà có thể nhiều Bạn Mình không thích. Thôi thì để thư sau sẽ không nhắc đến ba cái chuyện này nữa.

Lời xưa lặp lại: Đứng trước thềm năm mới, năm 2020. Theo thông lệ, mình xin gửi đến Các Bạn Mình lời chúc:

**Một Mùa Giáng Sinh Vui Vẻ
Một Năm Mới Hạnh Phúc**

Phong Châu

Tháng 12 - 2019

